

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ - Ιατροῦ

1537 13 Μην

Κατά τινα μῦθον, ἡ Ἄγγελος θυγάτηρ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, ἔκλεψε παρὰ τῆς μητρὸς τῆς καὶ ἐδώρην εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ μῦρον αὐτῆς, ὁπότεν κατὰ τὸν μῦθον καὶ τὸ λευκὸν χρῶμα τῶν κατοίκων τῆς Εὐρώπης. Ἡ Ἄγγελος φοβούμενη τὴν ὀργὴν τῆς μητρὸς τῆς, κατέφυγεν πρῶτον εἰς τὸν οἶκον γυναικὸς πρὸ ὀλίγον τεκούσης, κατόπιν δὲ εἰς νεκρώσιμον τινα πομπήν. Τότε ὁ Ζεὺς παρήγγειλεν εἰς τοὺς Καβείρους νὰ ὀδηγήσωσιν αὐτὴν εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ πρὸς καθαρίον, ἐκεῖ δὲ μετὰ τὸν καθαρίον κατέστη Ἐκάτη. Κατὰ τὸν μῦθον λοιπὸν τοῦτον βλέπομεν ὅτι οἱ Κάβειροι σχετίζονται μὲ τὸ βασίλειον τοῦ Πλούτωνος καὶ τοὺς ὑποχθόνιους θεούς.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, οἱ συγγραφεῖς σιωποῦσι. Διὰ τοῦτο καταφεύγομεν εἰς τὴν μαρτυρίαν τῶν μυημένων.

Ἐπὶ τῶος ἀγγεῖου περιφήμου καὶ γνωστοτάτου εἰς τοὺς Ἀρχαιολόγους (τῆς Συλλογῆς τοῦ Δουκὸς De Blacas) εἰκονίζονται σκηναὶ τοῦ Ἄδου, σχεδιασθεῖσαι ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν τοῦ Ὀρφισμοῦ, καὶ αἱ ὁποῖαι φέρουσαι προφανῶς μυστικὸν χαρακτῆρα σχετίζονται ὑπὸ τῶν ἀρχαιολόγων πρὸς τὰ μυστήρια τῆς Σαμοθράκης. Ἐπὶ τοῦ ἀγγεῖου τούτου εἰκονίζονται αἱ Καβειρικαὶ θεότητες ὑπὸ Ἑλληνικὴν μορφήν. Εἰς τὸ κέντρον παριστάται μέγα δένδρον, τοῦ ὁποῦ αἱ ῥίζαι εἶναι βυθισμέναι εἰς τὸν Ἄδην, οἱ δὲ κλάδοι τοῦ ἐκτείνονται πρὸς τὰ ἄνω ὅπου ὑπάρχουσι αἱ Καβειρικαὶ θεότητες: Ἀξίόκερα, Ἀξίόκερος καὶ Κάμιλος, παριστάμεναι ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς Ἀφροδίτης τὴν ὁποῖαν συνοδεύει ὁ Ἔρως καὶ τὴν μορφήν τοῦ Πανὸς καὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

Κατὰ τοὺς ἀρχαιολόγους τὸ δένδρον τῆς εἰκόνας τὸ κατέχον τὸ κέντρον αὐτῆς καὶ παριστάνον τὸν οὐρανὸν καὶ τὸν Ἄδην, εἶναι τὸ δένδρον τοῦ κόσμου, τὸ ὁποῖον τόσο σπουδαῖον διαδραματίζει πρόσωπον εἰς τοὺς μύθους πάντων τῶν κλάδων τῆς Ἀριανῆς φυλῆς. Τοῦ δένδρου τούτου, τοὺς μὲν κλάδους ἀποτελοῦσι τὰ νέφη τοῦ οὐρανοῦ, τὸν δὲ καρπὸς αὐτοῦ τὸ πῦρ τοῦ κεραυνοῦ.

Κάτωθεν παριστάνεται ἡ Ἑρμῆς, καὶ ἀγνείνεις τις θεὸς ἔστεμμένος ἐπὶ τὸν ἄνω κλάδον τοῦ δένδρου, ἔκπροσωπῶν τὰς ὑποχθόνιους θεότητας, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἀνω κλάδων ἐκκόλλας ἀναγινώσκουσι.

Ὁ Ἄδης ἐπὶ τῆς εἰκόνας τῆς εἰκονίζονται ἡ Ἑρμῆς, καὶ ἀγνείνεις τις θεὸς ἔστεμμένος ἐπὶ τὸν ἄνω κλάδον τοῦ δένδρου, ἔκπροσωπῶν τὰς ὑποχθόνιους θεότητας, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἀνω κλάδων ἐκκόλλας ἀναγινώσκουσι. Ὁ Ἄδης ἐπὶ τῆς εἰκόνας τῆς εἰκονίζονται ἡ Ἑρμῆς, καὶ ἀγνείνεις τις θεὸς ἔστεμμένος ἐπὶ τὸν ἄνω κλάδον τοῦ δένδρου, ἔκπροσωπῶν τὰς ὑποχθόνιους θεότητας, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἀνω κλάδων ἐκκόλλας ἀναγινώσκουσι. Ὁ Ἄδης ἐπὶ τῆς εἰκόνας τῆς εἰκονίζονται ἡ Ἑρμῆς, καὶ ἀγνείνεις τις θεὸς ἔστεμμένος ἐπὶ τὸν ἄνω κλάδον τοῦ δένδρου, ἔκπροσωπῶν τὰς ὑποχθόνιους θεότητας, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τῶν ἀνω κλάδων ἐκκόλλας ἀναγινώσκουσι.

Ὁ τεχνίτης τῆς εἰκόνας ταύτης πιθανότατα ἐνεπνεύσθη ἐκ τῆς μυστικῆς εἰκόνας τοῦ Ἄδου, τὴν ὁποῖαν ἐξωγράφησεν ὁ Πολύγνωτος ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Δελφῶν, περὶ τῆς ὁποίας ποιεῖται μνείαν ὁ Πλουταρχῆς (Φωκικά, Χ, κεφ. 30).

Ἐκ τῶν ἀνακαλυφθεισῶν ἐπιγραφῶν τῆς Σαμοθράκης, πληροφοροῦμεθα ὅτι αἱ μῆσεις ἐγένοντο καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Οἱ μυηθέντες μάλιστα Ῥωμαῖοι ἐφρόντισαν νὰ ἀναφέρωσι καὶ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς μῆσεως τῶν. Ἐξ αὐτῶν λοιπὸν μανθάνομεν ὅτι ἐγένοντο δεκτοὶ ὡς ἀπλοὶ μῆσαι καὶ εὐσεβεῖς μῆσαι κατὰ πάντα τὰ μῆνα τοῦ ἔτους, ἰδίως δὲ ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι Σεπτεμβρίου. Οὐχ ἥτιον ἐτελεῖτο καὶ ἡ ἑτήσιος μεγάλη ἑορτὴ διαρκούσα 9 ἡμέρας μετὰ πάσης μεγαλοπρεπείας καθ' ἣν ἐπέμπετο αἱ θεοὶ αὐτῶν Ἑλληνικῶν πόλεων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς θερμότερας ἡμέρας τοῦ ἔτους, ἥτι κατὰ τὸ τέλος Ἰουλίου ἢ ἀρχὰς Αὐγούστου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἑτηρίου ἑορτῆς, πᾶσα πῦρ ἐσβένετο ἐν Σαμοθράκῃ, ἐλάμβανον δὲ νέαν ἐκ Δήλου.

Ἐνοπλοὶ ὀρχήσεις ἀνάλογοι πρὸς τὰς τῶν Κουρήτων ἐγένοντο ὑπενθυμίζουσαι τὴν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ, μάλιστα δὲ ἐν Φρυγίᾳ λατρεῖαν τῆς Κυβέλης. Οἱ θρησκευτικοὶ λειτουργοὶ οἱ τελοῦντες τοὺς πυρρῆχους τούτους χοροὺς ἐκαλοῦντο Σάοι, τοὺς ὁποῖους οἱ Ῥωμαῖοι ἐθεώρουν ὡς προγόνους τῶν ἰσικῶν τῶν Σαλίων (Sallii).

Ἐν Σαμοθράκῃ ὑπῆρχε καὶ μαντεῖον τῶν Καβείρων, τὸ ὁποῖον συνεβουλεύθη καὶ αὐτὸς ὁ Λύσανδρος κατὰ τὴν μῆσιν τοῦ.

Ἐπίσης τῆς Σαμοθράκης ἡ λατρεία τῶν Καβείρων ἦτο διαδεδομένη καὶ εἰς τὰς Θήβας. Εἰς τὰς Θήβας ἐπὶ πολὺ ἐξέλιπεν ἡ λατρεία τῶν ἡ τουλάχιστον ἐτελεῖτο ἀφανῶς ἀπὸ τῆς καταστροφῆς τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων. Εἰς τοὺς μεταγενεστέρους ὁμοῦ χρόνους ἀνεπτύχθη καὶ πάλιν, ὑπῆρχε δὲ καὶ ἐπιφανῆς ἱερὸν αὐτῶν παρὰ τὴν πόλιν, τὸ ὁποῖον ἀνακαλυφθὲν καὶ ἀνασκαφῆν ἔφερεν εἰς φῶς πλείστα ἀνάθημα καὶ γλυπτικὰ λείψανα.

413 τῆς 19ης
ομοίαν ἡμῶν δι
ἐν εἰσέτι ἔτος ἡ
11540 τοῦ ἔτους
α ἀδεια μεταλλευ
τοὺς ἀνωτέρω ἀ

Δεκεμβρίου 1934
ἐπιδοθεῖσαν εἰς
τῆς Ἑθνικῆς οἰκο
νομίας ἡμῶν διὰ
271 τῆς Δεκεμβρι
αρχαιοθεῖον εἰς
ν μεταλλεῖον ὑπ
ου 221 περὶ ὀρι
σμοῦ τοῦ ἐν τῇ
μεταλλευτικῷ χω
ρῷ αἰτίαι διαλα
μοῦται.

ἰον Βίσιπ ἐμπό
Σουλίου 2) Ἄ
ου δὲ αἰτοῦ κα
[Μενάνδρου 49].
μνοπούλου, δικη
Ἀθηνῶν [Πύ
σταν. Διακογιώ
τοῦ Νέου Φα
] καὶ 5) Μαρίας
αρθουλάκη κατ
(Ἀκτῆς 26) Ἄ
ροῖον 1934. Πρὸς
ἔβου (διὰ τοῦ
ν. Ολιανθίας.)
τὴν ὀμιστικὴν κα
ε ἀδικαίρετον κα
ἐκείστον τοῦ κά
του καὶ λεπτομε
μεταλλεῖον δι
ἡμῶν διὰ τῆς ὑπ
12 31 ἀπορίσει
ἐρευνᾶν διετούς
τὴν ἀπορίσει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. — Κατ' ἀσφα-
λεῖς πληροφορίας μας, ἡ κυ-
βέρνησις ἐν τῇ μερίμνῃ της,
πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀλιείας ἐν
τῇ χώρῃ, ἵνα αὐτὴ καταστή-
πηγὴ πλουτοπαραγωγικῆ, ἀπε-

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)
διαρκείας, παρατηθεῖσα διὰ τῆς ἐπ' ἀριθ. 413)19-1-34 ἡμετέρας ἀποφά-
σεως ἐπὶ ἐτος ἦτοι μέχρι 29 Δε-
κεμβρίου 1934, ἐκ δὲ τῶν παρ' ἡ-
μῖν γενομένων ἐρευνῶν διεπιστώ-
θη ὅτι περιέχει μετάλλευμα διοξει-
δίου τοῦ Μαγγανίου ἢ Πυροσουλ-
φίου.

Τὸ μετάλλειον τοῦτο κεῖται εἰς
τὴν περιφέρειαν Σουφλίου τοῦ χω-
ρίου Βακοῦφ τοῦ Νομοῦ Ἐβρου ἐκ-
τάσεως στρεμμάτων 4.000 καὶ
500 τετραγ. μέτρων καὶ ἔχει καὶ τὰ
ἑξῆς ὄρια. 1) Γιαννίκ.—Τεπέ 2)
Τεχνικὸν σημεῖον Β. κείμενον ἐπὶ
τῆς συναντήσεως τῶν ὁδῶν Σου-
φλίου—Ἀλεξανδρουπόλεως ἀπὸ
τοῦ ἄνω σημείου Β. μέχρι συναν-
τήσεως τῆς μετὰ τοῦ ποταμοῦ
Ἰντζιο (Γ.Σ.Α.) καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸ
ἀρχικόν σημεῖον ἦτοι Γιαννίκ Τε-
πέ.

Συνημμέρος υποβόλοιον 1) εἰς τε-
τραπλοῦν τὸ ἀπὸ 18-10-31 τριγώνο
μετρικὸν διάγραμμα τοῦ χόρου, συ-
νταγμένον ὑπὸ κλίμακα 1:10000
ἀπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου Μετα-
λικῆ Σ. Χέλμης.

2) Διάγραμμα λεπτομερὲς πη-
νομένων ἐργασίων ἐπὸ κλίμακα
1:100. 3) Τὴν ἀπὸ 1ην Σεπτεμβρίου
1931 ἐκδοθέν περί τῶν ἐπιμελε-
τικῶν ἐπιτηδεύσεων ἐν τῇ χώρῃ
καὶ τῆς ἐπιμετέσεως τοῦ μετεω-
ρισμοῦ τοῦ Μηχανικοῦ Μεταλλο-
γίου Ι. Σολωμοῦ.

4) Τὴν ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου ἐκδο-
θεμένην ἀνάλυσιν τῶν μεταλλευμα-
των τοῦ τότε Ἐπιμελητοῦ τοῦ Χη-
μείου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Δ.
Δάλλα 5) Δεῦγμα ἐκ δέκα δεκίδων
μεταλλεύματων καὶ 6) τὸ ἐπ' ἀριθ.
18503 γραμμίδιον τοῦ Δημοσίου
εἰσπράκτορος Ἀθηνῶν περί κατα-
ψέσεως δραχμ. 1000 διὰ διαπύρην
ἐπιτοπίου ἐξετάσεως καὶ πραγματο-
γνωμοσύνης. Ἐδπεθεστάτοι οἱ αἰ-
τιότητες Π. Στεφανόπουλος, Ἀλ.
Μαῦρος, Κ. Διακουγιώργης, Β. Βάσι-
σης καὶ Μ. Βαρουδαίτης.

4) Τὴν ἀπὸ 5 Ἀυγούστου 1936
σχετικὴν ἐπ' ἀριθ. 824 ἐκδοθῆσαν Ἐ-
πιθεωρητοῦ μεταλλείων Β. περιφε-
ρείας ἀποφανομένην ὑπὲρ τῆς πα-
ροτρῆς τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης
αἰτήσεως καὶ τῆς ὁριστικῆς παρα-
χωρήσεως ἦτοι:

1) Γιαννίκ—Τεπέ, 2) Τεχνικὸν
σημεῖον Β. κείμενον ἐπὶ τῆς συναν-
τήσεως τῶν ὁδῶν Σουφλίου—Ἀλεξαν-
δρουπόλεως. Γράμματα 3) Δημοσι-
αὸς Σουφλίου—Ἀλεξανδρουπόλε-
ως ἀπὸ τοῦ ἄνω σημείου Β. μέχρι
συναντήσεως τῆς μετὰ τοῦ Ποτα-
μοῦ Ἰντζιο (Τεχν. Σημ. Α') καὶ ἐ-
κεῖθεν εἰς τὸ ἀρχικόν σημεῖον ἦ-
τοι Γιαννίκ—Τεπέ ἐκτάσεως τεσσά-
ρων χιλιάδων ἑκατῶν ἐννενήκοντα
δύο (4192) στρεμμάτων καὶ 86 τε-
τραγ. μέτρων.

5) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17
τοῦ Διατάγματος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου
1929 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐ-
νιαῖον κείμενον τοῦ Νόμου Γ. Φ.
Κ. Δ. τῆς 13ης Ἰανουαρίου 1910»
περὶ μετάλλειον καὶ τῶν τροποποι-
ούστων καὶ συμπληρουμένων αὐτῶν
ὡς ἐξημεύθησαν, ἐτροποποιήθη-

φάσιος τὴν ἰδρυαίν ἀλιευτικῶν
σταθμῶν καὶ ἀλιευτικῆς σχολῆς
ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἥσας θὰ
εἶναι τρόπον τινὰ πειραματι-
κὸν ἰχθυολογικὸν Ἴνστιτού-
τον εἰς τὸ ὅποιον θὰ μελετᾶ-
ται ἡ διὰ παντός τρόπου προ-
αγωγή τῆς ἀλιείας καὶ ὁ ἐξευ-
γενισμὸς τῶν ἰχθύων. Εἰς τὸν
ἀλιευτικὸν σταθμὸν θὰ κατα-
σκευασθῇ μεγάλη δεξαμενὴ εἰς
τὴν ὅποιαν θὰ γίνεται ἡ παρα-
κολούθησις, καὶ ἀναπαραγω-
γὴ εἰδῶν, ἰχθύων τὰ ὅποια ἤρ-
χισαν νὰ σπανίζουν.

Ἀπεφασίσθη ὡσαύτως ὁ-
πως ληφθῶν εἰδικὸν ἰχθυολό-
γικόν οἴτινες θὰ περιοδεύσουν ὁ-
λόκληρον τὴν Βόρειον Ἑλλά-
δα καὶ θὰ ἐξετάσουν τὰς συν-
θήκας τῶν λιμνῶν καὶ θαλασ-
σῶν αὐτῶν. Ἐξ ἄλλου θὰ ἀ-
νεγερθῶν ἀποθήκαι ἐνθα θὰ
γίνεται ἡ ἐπεξεργασία ὄλων
τῶν ἰχθύων τῶν λιμνῶν καὶ
τῶν θαλασσῶν.

Ῥωσάτως ἡ κυβέρνησις ἀπε-
φασίσθη ἰδρύσει παρομοί-
ου ἰχθυολογικοῦ Ἰνστιτούτου
ἐν Ἀλεξανδρουπό-
λει.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΣ

Ὁ Μέγαρχος εἰς τὴν
ἐπιμετερίαν εἰς τὸν ἀριθμ.
18503 ἐπιμετερίαν Δ. Σ.
ἐπιμετερίαν διημεροῦντι ὅτι
ἐπιμετερίαν ἡμέραν
ἐπιμετερίαν καὶ ὥραν 10—12
π. μ. ἐνεργηθήσεται εἰς τὰ
Γραφεῖα Ἐπιμελητείας τῆς
Μεγαρχίας ἐπαναληπτικὸς
Δημόσιος μειοδοτικὸς διαγω-
νισμὸς διὰ τὸν ὄρισμὸν, δε-
ματοποιήσιν καὶ μεταφορᾶν
χόρτου ἐκ τῆς ἀνηκούσης
τῆς Δημοσίᾳ χορτοπαραγω-
γῆς ἐκτάσεως Γμιαοῦ Ἀν-
τῆ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθή-
σεται διὰ προφορικῶν προ-
σφορῶν βάσει ὄρων συμφω-
νιῶν κατατεθημένων παρὰ
τῆς Ἐπιμελητείας τῆς Με-
γαρχίας, καὶ ὧν οἱ βουλόμε-
νοι δύνανται νὰ λαμβάνω-
σιν ἰσχυρὰν ἐγγυασίαν ὡς
αὐτῆ καθ' ἐκάστην 11—
π. μ.

(Ἐκ τῆς XII Μεγαρχίας)

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Εἰδοποιούνται ἅπαντες
πρὸς κατάταξιν εἰς τὸ σ-
τεῦμα καλούμενοι κληρο-
καὶ ἀγύμναστοι εἰσὶν ἐφο-
ρῆται διὰ πιστοποιητικοῦ
τροῦ ἐν ᾧ νὰ ἐμφαίνητε
αὐτοὶ τε καὶ οἱ οἰκτεῖοι
δὲν ἠοδήθησαν ἐξ ἐπιδημ-
νόσου ἦτοι Πλαγᾶς, Ὄστρι-

λιέργεια
ὑπὸ τῶν
τροπῶν
νοτήτων
Νέας Χύ-
στρου,
Ἄν-
ξανδρου-
ρίσκου, Φ

ΥΦΑΝΤ
M. Π.

ΠΙ
ΕΙΣ ΓΕΝ.

Συμφ
τοῦ
λαύονται
πως προ-
αν Ἐπι-
λευσιν,
25ην Δ
μέραν 1
5.30 μ
ἔργου
ἔταρα
Ἄν τ
ρησι ε

1) Ἐ-
σεων τοῦ
βουλίου
2) Ἐ-
τοῦ ἰσο-
τοῦ ἔν-
εὐθύνης
4) Ἐ-
διὰ τὴν γ
προδισο-
τῶν.
5) Ἐ-
χῶν Δευ-
λων.

Ἐξ ἡ
ως δικασ-
σι οἱ ἐκ τ
κτόχοι
μετοχῶν.
ὡν νὰ κατ
χὰς αὐτῶ
ὡν τῆς Ἐ
Γαμείων
καὶ Δικασ-
τε ἐν Ἐ
ἔργου

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ